

РЕШЕНИЕ

№ 24480

гр. София, 22.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 06.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **8100** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, вр. чл.24 ЗГР.

Образувано е на основание на основание изпратена от Район „Л.“ - СО постъпила жалба от А. Д. Б. от [населено място], депозирана чрез пълномощника му адв. Т. Н. от САК, с която е оспорил Решение на Кмета на Район „Л.“ – СО, с което му е отказано издаване на удостоверение за наследници на В. В. Д., починал на 01.09.2015 г. в [населено място], по заявление с рег. №РЛЦ24-УГ01-6845/18.07.2024 г., подадено чрез ССЕВ от Т. Н. М.. В жалбата се твърди, че администрацията неправилно е приела, че заявлението е подадено от трето лице по смисъла на Наредба №РД-02-20-6/24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, тъй като адв. Т. М. е пълномощник на А. Б. и е действала от негово име и за негова сметка. В представеното пълномощно подробно и ясно е посочено, че упълномощените имат право да извършват всякакви правни и фактически действия във връзка с информация и документация, находяща се в Столична община, каквато е именно исканата такава. Пълномощното е нотариално заверено, въпреки че за адвокатите не се изисква нотариална заверка. Като наследник по права линия на дядо си В. Д., заявителят има право да получи удостоверение за наследниците му, съгласно чл.5, ал.1 от Наредба №РД-02-20-6/24.04.2012 г. В жалбата са наведени и доводи за нарушение във формата на акта, касателно липсата на мотиви, обосноваващи отказа, което е ограничило правото на лицето да разбере причините за издадения отказ и да упражни ефективно правото си на обжалване. По тези съображения, подробно мотивирани, поддържани в съдебно заседание от процесуалните представители на

оспорващия адв. Л. Й. и адв. Т. М. и доразвити в представени писмени бележки, се иска отмяна на оспорения акт и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът, Кмета на Район „Л.“ – СО, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Д. Х. в представено становище с изпращането на жалбата излага съображения за нейната недопустимост, респективно неоснователност. Счита, че липсата на активна процесуална легитимация на жалбоподателя за участие в административното производство по реда на ЗГР, предвид липсата на изрично упълномощаване на адвокатите с правомощия за снабдяване с удостоверение за наследници води до недопустимост на жалбата срещу издаденото решение. По същество на спора счита, че доколкото издаването на удостоверение за наследници е вид административна услуга по смисъла на §1, т.2 от ДР на ЗА, за предоставянето ѝ е необходимо наличието на законовите предпоставки, разписани в ЗГР и Наредба №РД-02-20-6/24.04.2012 г. Предвид обстоятелството, че тази услуга не е свързана с предоставяне на информация, която се съхранява в Столична община, както е записано в пълномощното, предоставено в административната преписка от жалбоподателя, а с предоставяне на данни от НБД „Население“, отказът, обективизиран в оспореното решение, се явява законосъобразен и правилен. По тези съображения, поддържани и в съдебно заседание, се иска жалбата да бъде отхвърлена и да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави се и възражение за прекомерност на претендирания от оспорващия адвокатски хонорар с позоваване на Решение от 25.01.2024 г. на СЕС по дело С-438/22.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

От приложените към административната преписка доказателства е видно, че в Район „Л.“ – СО чрез ССЕВ е постъпило заявление с рег. №РЛЦ24-УГ01-6845 с искане за издаване на удостоверение за наследници на В. В. Д., [дата на раждане] 4 г., починал на 01.09.2015 г. Видно от заявлението, същото е подадено от Т. Н. М., с посочени ЕГН, адрес и телефон. В искането са посочени известните наследници – дъщеря А. В. Б., починала А. Д. Б., син на А. и внук на В. и В. В. Д. – син на В. Д.. Към заявлението са приложени Удостоверение за съпруга и родствени връзки по отношение на А. Д. Б. и пълномощно, по силата на което същият е упълномощил адв. Т. Н. М., адв. Л. Д. Й. и адв. Р. Р. М., заедно и поотделно да го представляват пред всички общински органи без ограничение, пред всички техни структури и поделения, служители и лица, наети на работа при тях, включително, но не само – пред Столична община и всички районни администрации на СО, техни поделения, отдели и дирекции, с право да заявяват и получават от негово име и за негова сметка персонален идентификационен код на негово име, както и да заявяват електронни услуги, достъпни с ПИК, включително да проверяват дължими от него местни данъци и такси. В пълномощното е посочено, че упълномощените имат право на пълен и неограничен достъп до всякаква информация и документация, находяща се в СО, отнасяща се до упълномощения, в която връзка имат право да изискват и получават на хартиен, магнитен и/или друг носител копия и оригинали от документите и информацията. В т.3 от пълномощното е посочено, че упълномощителите имат право да извършват всички правни и фактически действия във връзка с информация и документация,

находяща се в Столична община, както намерят за добре, без ограничение. Във връзка с това, те имат право да подават, получават и изготвят всякакви документи, справки, молби, възражения, жалби, сигнали, искания, запитвания и др., включително за погасяване на задължения по давност, да правят изявления от името на упълномощителя и за негова сметка. В пълномощното е посочено, че същото следва винаги да се тълкува в полза на упълномощените и при никакви обстоятелства не следва да се приема, че по някакъв начин са ограничени правомощията им да го представляват пред СО, като пълномощното е без срок. Същото е нотариално заверено на 11.07.2024 г.

Въз основа на подаденото заявление и приложените към него доказателства на 26.07.2024 г. Кмета на Район „Л.“ – СО е издал оспореното в настоящото производство Решение, с което на основание чл.27, ал.2, т.5 и т.6 и чл.59, ал.1, предл. второ от АПК, чл.24, ал.1 и ал.2 и чл.106, ал.1, т.1 от ЗГР и чл.5, ал.2 от Наредба №РД-02-2006 от 24.02.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението е отказал издаване на удостоверение за наследници на васил В. Д. по искане заявление с рег. №РЛЦ24-УГ01-6845, подадено то Т. Н. М..

От мотивите на решението става ясно, че административният орган е приел, че заявлението за издаване на удостоверението за наследници е подадено то Т. Н. М. като трето лице по смисъла на чл.5, ал.2 от Наредба №РД-02-20-6/24.04.2012 г., която обаче не е изрично упълномощена за това. До този извод ответникът е стигнал приемайки, че в представеното пълномощно, издадено от А. Д. Б. липсва изрично упълномощаване за отправяне на искане за издаване и получаване на удостоверение за наследници, нито за друг вид удостоверения по Наредба №РД-02-20-6/24.04.2012 г. Прието е, че общите формулировки в т.3 и т.4 от приложеното пълномощно, както и обективизираното в него изявление, че същото следва да се тълкува в полза на пълномощника да представлява упълномощителя, не могат да санират липсата на изрично упълномощаване за издаване на удостоверение за наследници или на друго удостоверение по посочената наредба. Предвид това е прието, че за заявителя липсва правен интерес за издаване на исканото удостоверение за наследници, както и че не са изпълнени изискванията на чл.106 от ЗГР, както и тези за изрично упълномощаване на заявителя по чл.5, ал.2 от Наредба №РД-02-20-6/24.04.2012 г. Наред с това е прието също, че не е налице нито едно от условията за законосъобразност на обработване на лични данни, предвидени в чл.6, ал.1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Решението е получено от заявителя на 02.08.2024 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Оспореното решение е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 ал.3 от АПК, тъй като с него се отказва издаването на документ от значение за признаване или упражняване на права и задължения. Съгласно нормата на §8 от ПЗР на АПК уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. Съгласно §5 от ПЗР на Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, издадена на основание чл.24, ал.2 от Закона за гражданската регистрация /§6 ПЗР/ за неуредени въпроси във връзка с издаването на удостоверения въз основа на регистъра на населението се прилагат разпоредбите на АПК. Следователно, жалбата е насочена срещу отказ за извършване на

административна услуга, който отказ е обективиран в оспорения акт. Оспорващият е страна в производството по издаденото на този административен акт, доколкото се твърди, че заявлението за издаване на исканото удостоверение за наследници е било подадено от негово име, чрез упълномощения за това адвокат и отказът непосредствено засяга неговите права и законни интереси.

Жалбата е депозирана в законоустановения в чл.149, ал.1 АПК срок, доколкото решението е получено от пълномощника на жалбоподателя на 02.08.2024 г., а жалбата е на 09.08.2024 г. Предвид това съдът приема, че същата е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че е и ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Съдът счита, че оспореният отказ е издаден от компетентен орган. Съгласно чл.4, ал.3 от Закона за гражданската регистрация Кметовете на общините са отговорни за гражданската регистрация на територията на общината, като въз основа на регистъра на населението общинската администрация издава удостоверения /чл. 24, ал. 1 ЗГР/. По смисъла на чл. 2, ал. 1 на Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012г. „удостоверения въз основа на регистъра на населението се издават от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица от общинската администрация“. С оглед изложеното съдът намира, че оспореното писмо е издадено от компетентен орган.

Формално е спазена установената форма, като актът е издаден в писмена форма и съдържа изискуемите от разпоредбата на чл.59, ал.2 АПК реквизити. Противно на доводите на оспорващия, съдът намира, че в акта са изложени достатъчно ясни мотиви, от които може да се направи извод защо е постановен оспорения отказ. В тази връзка административният орган е приел, че причината за това е липсата на изрично упълномощаване за издаване на удостоверение за наследници, съобразно изискванията на чл.5, ал.2 от Наредбата. Предвид това съдът приема, че не е допуснато нарушение във формата на акта, ограничило правото на лицето да разбере причините за издадения отказ, както и да организира защитата си.

Съдът намира обаче, че в хода на проведеното административно производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при допуснато нарушение на материалния закон. От изложените в акта мотиви във връзка с посочените правни основания за издаването му е видно, че административният орган е приел, че искането не отговаря на изискванията за допустимост, която проверка е направил на основание чл.27, ал.2 АПК. След като е приел това, за него е възникнало задължението по чл.30, ал.2 АПК да уведоми заявителя за отстраняване на констатираните недостатъци в тридневен срок с указание, че неотстраняването им ще предизвика прекратяване на производството. В случая това не е сторено, поради което съдът намира, че това е съществено нарушение, защото ако не бе допуснато, би могло да доведе до друг резултат. Тук следва да се посочи също, че приетите от административния орган основания за издаване на акта са такива, обосноваващи прекратяване на производството, а не отхвърляне на искането по същество.

От друга страна съдът приема, че изводите на административния орган за липса на правен интерес у заявителя поради липса на изрично пълномощно за издаване на удостоверение за наследници са неправилни.

Разпоредбата на чл.5 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. очертава кръга на лицата, но които се издават удостоверения за наследници. Съобразно ал.1 от същата такива се издават на лицата, за които се отнасят, на законните им представители, на техните наследници. Ал.2 допуска удостоверения да се издават и на трети лица, когато са им необходими за изпълнение на техни законоустановени правомощия или когато същите са изрично упълномощени с нотариално заверено пълномощно от лицата по ал.1. Посочено е, че удостоверения се издават и по реда на Административнопроцесуалния кодекс, Гражданския процесуален кодекс и Наказателно-процесуалния кодекс.

От данните към административната преписка е видно, а това е прието и от ответника, че процесното заявление е подадено от трето лице, упълномощено за това от лице по ал.1 на чл.5 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. с нотариално заверено пълномощно. За да откаже издаването на исканото удостоверение административния орган е приел, че за заявителя липсва правен интерес, доколкото не е изрично упълномощен за това в представеното пълномощно. В тази връзка и както е посочено в отговора на жалбата не е спорно естеството на пълномощното, а обемът на пълномощията, с които упълномощените са разполагали. Предвид това следва да бъде разгледан въпросът дали въз основа на правата, дадени с представеното пред административния орган пълномощно, на заявител са предоставени права да получи исканото удостоверение за наследници. В тази връзка съдът намира, че от съдържанието на приложеното пълномощно може да се направи извод, че същото предоставя право на упълномощения да иска и получи и удостоверение за наследници. Това е така, защото упълномощителят е предоставил права на упълномощените да го представляват именно пред СО и всички районни администрации на СО, техни подразделения, отдели и дирекции, като извършват всички правни и фактически действия във връзка с информация и документация, находяща се в Столична община и да получават на хартиен, магнитен и/или друг носител копия и оригинали от документите и информацията. Вярно е, че в пълномощното не е изрично посочено упълномощаване за снабдяване с удостоверение за наследници, но доколкото последното се издава именно от районната администрация на СО и представлява административна услуга, съдът намира, че даденото пълномощно включва и тази възможност. Неоснователен е доводът, че в случая не се касае до информация, находяща се в СО, тъй като данните за наследниците се извличат от НБД „Население“, поддържана от МРРБ. Именно на общинската/районната администрация, съгласно чл.24, ал.1 ЗГР е предоставено правомощието да издава удостоверения въз основа на регистъра на населението. Регистърът на населението е функция на Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН). - национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях. Според чл.106, ал. 1, т. 1 ЗГР данните от ЕСГРАОН се предоставят на българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси. При така посочената правна уредба и след като съдът приема, че

приложеното в административната преписка пълномощно предоставя права на упълномощения, заявител в административното производство да поиска и получи удостоверение за наследници, в случая, след като заявлението не е подадено от „трето лице“ по смисъла на чл.106, ал.1, т.1 ЗГР, а от лицето, чиито данни се съдържат в ЕСГРАОН, чрез надлежен представител, за когото по силата на чл.25, ал.1 от Закона за адвокатурата дори е достатъчно писмено пълномощно, не са налице законови пречки исканото удостоверение да бъде издадено.Посочените разпоредбите на чл. 24 и чл. 106 ЗГР не съдържат изведеното в обжалвания отказ ограничение.

По изложените съображения, оспореното Решение на Кмета на Район „Л.“ – СО, с което е отказано издаване на удостоверение за наследници на В. В. Д., починал на 01.09.2015 г. в [населено място], по заявление с рег. №РЛЦ24-УГ01-6845/18.07.2024 г., подадено чрез ССЕВ от Т. Н. М. следва да бъде отменено, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне, при съобразяване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение.

При този изход на делото основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на оспорващия искане за присъждане на направените от него разноски. От доказателствата по делото се установява, че същият е заплатил държавна такса от 10 лева и 1000 лева адвокатско възнаграждение, платено в брой, видно от приложения договор за правна защита и съдействие. Като взе предвид вида на спора, интереса, вида и количеството на извършената работа и преди всичко фактическата и правна сложност на делото съдът намира, че неоснователно се явява възражението на процесуалния представител на ответника за неговата прекомерност. Предвид това Столична община, като ЮЛ, чийто ораг е издал отменения акт, следва да бъде осъдена да заплати на оспорващия деловодни разноски в общ размер от 1010 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 173, ал. 2 АПК и чл. 174 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 52-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение на Кмета на Район „Л.“ – СО, с което е отказано издаване на удостоверение за наследници на В. В. Д., починал на 01.09.2015 г. в [населено място], по заявление с рег. №РЛЦ24-УГ01-6845/18.07.2024 г., подадено чрез ССЕВ от Т. Н. М..

ВРЪЩА преписката на Кмета на Район „Л.“ – СО за ново произнасяне по заявление с рег. №РЛЦ24-УГ01-6845/18.07.2024 г., подадено чрез ССЕВ от Т. Н. М., като пълномощник на А. Д. Б. от [населено място], за издаване на удостоверение за наследници на В. В. Д., починал на 01.09.2015 г. в [населено място], съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ 7-дневен срок за произнасяне от ответника, считано от датата на влизане в сила на настоящото съдебно решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на А. Д. Б. от [населено място] деловодни разноски в размер на 1010 /хиляда и сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: